

Motion Vargfri kommun. 2021-12-01

Vargförvaltningen i Sverige har helt sparat ur. I mellersta Sverige har vargstammen under en lång rad av år varit helt oacceptabel.

I en tid då ökande självförsörjningsgrad i Sverige diskuteras borde husdjursskötsel och utnyttjande av det klimatsmarta viltköttet gynnas och stödjas i stället för som nu, när det genom en skenande vargstam tvingas minskas

Husdjursskötseln är hårt drabbad genom angrepp på framför allt fårbesättningar. Löshundsjakten som är klassat som ett kulturarv och ett världsarv är i klart minskande. Livskvaliteten för medborgarna har sjunkit genom att det bekymmersfria vilstandet i naturen inte längre är en självklarhet för barnen.

Vargen är en av världens vanligaste rovdjursart och finns i 100 000 tals i obebodda trakter. Den behöver därför inte finnas i befolkade trakter av bevarandeskäl. Nackdelarna är alltför stora för de som tvingas härbärgera dem i sin närhet.

Nu breder vargstammen ut sig över fler delar av Sverige. Det finns idag föryngringar, dvs revir med valpar i både Skåne och Jämtland och i alla län däremellan. Problemen ser inte ut att minska någonstans utan tvärtom ser framtiden mörk ut.

2020 konstaterades också att vargstammen sedan många år varit smittad med vargens dvärgbandmask, som inte ska förväxlas med rävens, som är en helt annan parasit med en annan sjukdomsbild hos människa. Man måste tyvärr konstatera att om inga åtgärder vidtas för att bekämpa denna kommer folk att smittas och med den långa inkubationstiden, upp till 15 år, så hinner smittan spridas fullständigt i vargstammen innan folk blir sjuka och i värsta fall dör.

Ju mer vargstammen sprider sig ju fler kommuner drabbas. Erfarenheten visar att har man inte problemen, så är det svårt att förstå hur allvarliga konsekvenserna blir. I alla de kommuner som drabbats har motståndet vuxit och nu har t.ex. Askersunds kommun förklarat att de vill ha en vargfri kommun och inte accepterar de olägenheter en frilevande vargstam innebär.

Kommunen har ju själv inte mandat att besluta om detta men däremot utgör en sådan förklaring en mycket stark opinionsyttring och kan förhoppningsvis innebära att de styrande på riksplanet börjar ta problemen på allvar.

Det finns tydliga exempel på vad som gått fel i svensk varg förvaltning sedan 2013 när riksdagen godkände regeringens förslag om ny rovdjurspolitik genom propositionen "en hållbar rovdjurspolitik 2012/13:191".

Inget av det som nu händer i varg-Sverige skulle nämligen hända. Vi skulle ha 170 – 270 vargar i riket, djuren skulle spridas över landet, förtätning skulle undvikas, särskilt i kulturellt känsliga områden med fäbodbruk, renskötsel och en stor andel betande djur.

Social hänsyn till människors vardagsliv skulle tas liksom ekonomisk hänsyn till samma människor. Tamdjurshållning skulle inte försvåras på något allvarligt sätt. Urgammal nordisk kultur som jakt med lös hund skulle värnas.

Riksdagsbeslut om hållbar rovdjurspolitik skall verkställas av regeringen. Riksdagsbeslutet innehöll 13 delmål och endast ett är, sju år senare, uppfyllt. Nämligen det om antal vargar.

Naturvårdsverket är de som praktiskt ska genomföra riksdagens beslut men har helt och hållet negligerat, underlåtit och förbisett alla delar av riksdagens beslut.

Landsbygdsbefolkningen och fram för allt småbrukarna har helt övergivits trots att riksdagsbeslutet stipulerat det motsatta. LRF har uppvakttat flera kommuner och bett om hjälp att få gehör i denna fråga.

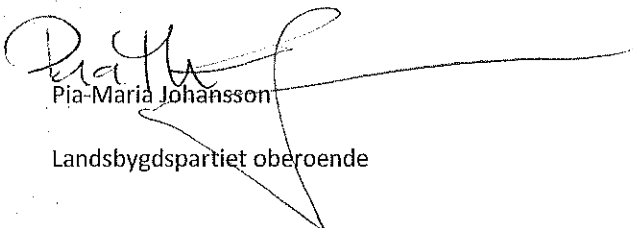
Vi vill med denna motion föreslå

att vår kommun följer Askersunds exempel och deklarerar att Nora kommun inte vill ha en frilevande vargstam inom kommunens gränser

att en skrivelse om detta skickas till regeringen och miljödepartementet

Vi vore även tacksamma för snabb handläggning då frågan brådskar.

För Lpo - Nora

Pia-Maria Johansson

Landsbygdspartiet oberoende